

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט' ז' תשבת מפי זרעו

ספר

זוהר ארץ ישראל ו'

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 46

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

ספר
זוהר
ארץ ישראל

חלק ו'
קונטרס
"סוד ה' ליראיו"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" חשוון תשע"ג
סניף בת ים רחוב בר יהודה 50 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

הזוהר הקדוש היומי
חק לישראל

קריינות מפי הרב: אריה ברדה

77 שיעורים

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
בראשות של הגד"ר שלום יהודה גראס
ל"ק מן האדמו"ר מהאלמין שליט"א

דברים

כל הכספים שמורת איזו להחזיק

דף היומי
בוזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

13 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
באריה ברדה

70 תרומה לרש"י

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופונית

מסכת שקלים
מסכת יומא

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס

הזוהר העולמי

סוד ה' ליראיו!

הַתְּגָלוֹת הַשְּׁכִינָה בְּאוֹרֵי הַיָּמִים
עַל סִיבַת הַצָּרוֹת בְּעִיקְבַתָּא דְּמִשְׁיִיזָא

אימא ציון מגלה לנו למה דם
ישראל נשפך במים ובאים כל
הצרות רח"ל – ובפרט הצרה
הגדולה של הבאס מספר 2
בירושלים עיר קדשינו:

הכל באים:

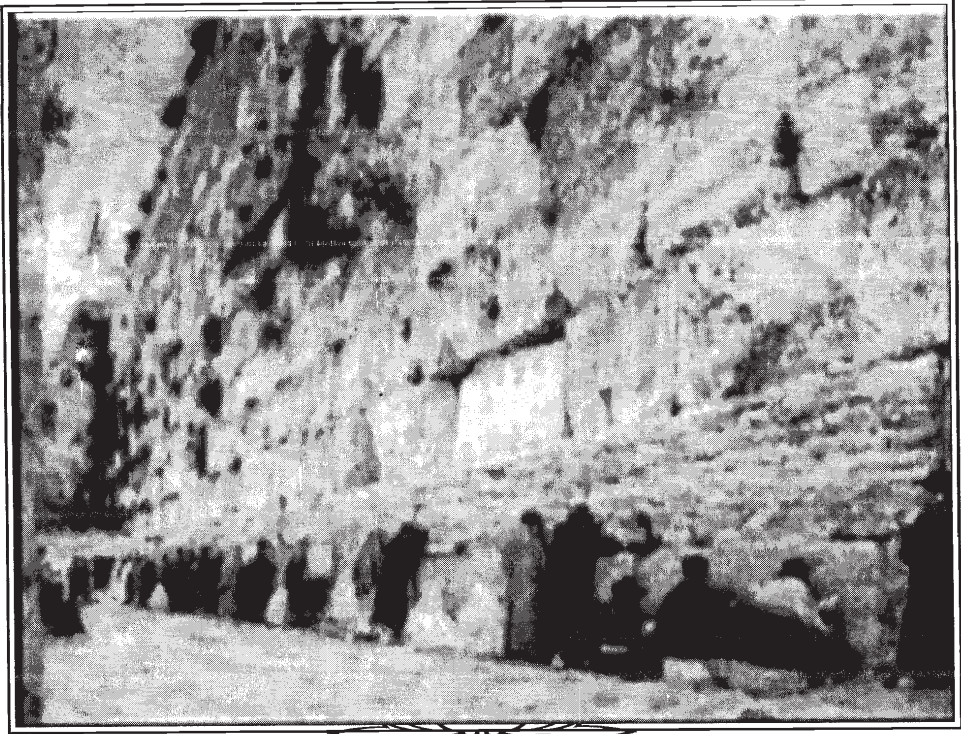
על ידי מנהיגי הערב רב
 שהם נגע רע סטרא אחרא
 ועל ידי שבאים בפיאה נכרית
 ובבגדי פריצות וגילוי בשר
 אצל הכותל המערבי הקדוש והנורא
 שהשכינה הקדושה לא זזה ממנו

נתפרסם לראשונה על ידי:

"ועד קדושת השכינה והפותר"

שנתייסד בפקודת הרבנים הגאונים שליט"א
 ביום א' דראש חודש אייר תשס"ד לפ"ק
 בירושלים עיר הקודש והמקדש תובב"א

אֵימָא צִיּוֹן מִבְּקִשְׁתָּ שִׁיפְרָסְמוּ
אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם בּוֹלוּ!!!

יום ל' ניסן א' דראש חודש אייר תשס"ד לפ"ק, ירושלים עיה"ק תובכ"א

מן הנכון להקדים בראש דברי, שאין אני בעל דרשן, ולא בעל כתבן, וגם אין אני נביא ולא בן נביא, רק נמצאתי מחוייב לפרסם את דברי ולקרב בזה גאולתן של ישראל, כפי שזרזוני הרבנים הגאונים וצדיקים וגדולי המקובלים שליט"א. וגם הנני להודיע בשער בת רבים שלאור כל הדברים דלקמן נתיימר בפקודת הגדולים שליט"א דבר נחוץ מאוד בשם "ועד קדושת השכינה והכותל", וב"ה שישראל קדושים נודרזים מאוד בכל עניני קדושה, בפרט בדבר נחוץ הזה שבוי תלוי כל חיותינו ותקותינו בזה ובבא לנצח, והפעולות הקדושות האלו מוסיפים והולכים בכל יום יותר ויותר, והשם יתברך ישקיף עלינו ויראה עניינו ועמלינו, ויביא לנו את משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

זוה סיפורי:

כחצות הלילה, אור ליום הששי, כ"ה לחודש ניסן, עשרה למב"י, תשס"ד לפ"ק, הלכתי באישון לילה ואפילה אצל המקום הקדוש, הכותל המערבי, שריד בית מקדשינו, שהשכינה הקדושה לא זזה ממנו, כמנהגי בעשר שנים האחרונות, ואמרתי תיקון חצות בתמימות ופשיטות כאיש יהודי פשוט, ובאמצע התיקון נרדמתי וישנתו, וחלמתי שאשה אחת שמלובשת בשחורים באה אצלי ואמרה לי בזה"ל:

**תַּדַע בְּנִי, אֲנִי הִיא אִימָא צִיּוֹן, שְׁמִיּוֹם שְׁנַחֲרַבָּה בֵּיתִי
לֹא זָזְתִּי מִמְּקוֹם הַזֶּה, וְאֲנִי סוֹבְלַת כָּל כַּךְ שָׁנִים צָרוֹת
וַיְסוּרִים, וְאִין לִי מְנוּחָה אֲפִילוֹ לְרַגַע קָלָה, רַק בְּאוֹתוֹ שְׁעָה
שְׁבָאִים לְבֵית שְׁלִי, וּמְנַחְמִים אוֹתִי, וּמְתַפְּלִים אֵלַי
"הַשִּׁיבֵנו ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה".**

זאת אומר לך בני: שֶׁהַצֶּעַר הַגָּדוֹל שֶׁכִּפְּלָן שִׁישׁ לִי,
הוּא כְּשֶׁבָאִים לְבֵיתִי כְּשֶׁאֵינָם מְלוּבָּשִׁים בְּצַנִּיעוֹת פְּרָאוּי,
וּבְפֶרֶט כְּשֶׁבָאִים בְּגִילוֹי שִׁיעַר וּבְשָׂר וּבְפִיָּאָה נְכָרִית, שִׁישׁ
לִי מְזָה צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וּבְשִׁבִיל זֶה נִפְּלוּ כָּל כַּךְ

קָרַבְנוֹת מִיִּשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּחֹדֶשׁ מִנְהֵם אָב, בְּעִירֵי יְרוּשָׁלַיִם,
עִיר הַקּוֹדֶשׁ וְהַמְקֻדָּשׁ, כְּשֶׁחֲזְרוּ מֵהַבֵּית שְׁלֵי שְׁלֵא זֹתִי
מִשָּׁם לְעוֹלָם, וְעָרִיין אָנִי בּוֹכָה עַל זֶה, וְאֵין אָנִי יְכוּלָה
לְהִתְנַחֵם.

וְעוֹד זֹאת אֲגַלֶּה לָךְ, שְׁכָל הַצָּרוֹת בָּאִים בְּאִשְׁמַת
הַרְבָּנִים, שְׁכָל מַעֲשֵׂיהֶם לְהִיּוֹת שְׁמֵם וְרִיחַם נוֹדֵף בְּאִנְשֵׁי
דוֹר הַפְּלִגָּה הַבּוֹנִים מִגְּדֹל וְרֵאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם, שֶׁהֵמָּה רֵאשֵׁי
הָעָרֶב רַב, שְׁכָבוֹד עֲצָמָם הֵם דּוֹרְשִׁים, וְגוֹרְמִים מִחֲלוּקֶת
וְשִׁנְאֵת חָנָם, וְהֵם הֵמָּה שְׁמַעְפְּכִים אֶת הַגְּאוּלָּה.¹⁴

אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁתַּלַּךְ וּתְפַרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם, וּבְפִרְט
לְיוֹשְׁבֵי עִירֵי, שְׁתַּקְנֶה אַחַת יֵשׁ שְׁאֶקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה,
שְׁיִקְוִימוּ "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשׁוּבָה אֵלֵיכֶם", וְיִפְתְּחוּ לִי פֶתַח קָמָן
בְּחֹדוֹ שֶׁל מַחֲטָ, שְׁיִתְרַחֲקוּ מִן הָעָרֶב רַב עַד קְצֵה הָאֲחֵרוֹן,
דְּעַבְדִּין לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים, דְּהֵם נִגְעוּ רַע אִימָא דְסִטְרָא

¹⁴ בספר עין חיים, בהקדמת מוה"ר חיים וויטאל זיע"א על שער ההקדמות כתב שם בזה"ל:

והנה מ"ש בתהילת דבריו ואפי' כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמיהו וכו', עם היות שפשמנו
זכואר, ובפרט בזמנינו זה בעו"ה, אשר התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה, אשר עסקם בתורה על
גנת לקבל פרס והספקות יתירות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני סנהדראות, להיות שמם וריחם נוֹדֵף בכל
זארין, ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועיקר סיבת מעשיהם היא מ"ש אח"כ
זכתוב ונעשה לנו שם, ככתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ה ע"ב, וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים
הארין, שהמושה מונים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר
זעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל גבוה, ונעשה לנו שם בכנין בתי
נסיות ובתי מדרשות, ושויין בהון ס"ת ועמרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו', והנה על הכת הזאת אמרו
נגמרא כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם. עב"ל מוה"ר חיים
וויטאל זיע"א.

אֲחֵרָא, אֵימָא דְעַרְב רַב, וְלִילִי"ת שְׁמָה, וְדָא הִיא עֲרוֹתָא
דִּילִי, וְזוּ הִיא אִשְׁת הָאָב דְסַמְא"ל בַּעֲלָהּ.

וַיְבוֹאוּ בְּכָל פַּעַם לְבֵית שְׁלִי, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְפָּנַי
שְׂאֵקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה, וְשְׂאֵבְנָה בֵּית חוֹרְבָנִי בְּתַפְאֲרָתוֹ עַל
מְכוּנֹו. וַיְבוֹאוּ רַק בְּבִגְדֵי צְנִיעוּת וּפְכִיסוּי מְטַפַּחַת עַל
רְאשֵׁיהֶם, שְׁלֵא יִתְרָאָה לְחוּץ אֲפִילוּ שַׁעַר אַחַת, שְׁזָה
מְעַכְבַּת הַגְּאוּלָּה וּמְבִיא כָּל הַצְּרוֹת, וְלֹא בְּפִיאָה נְכָרִית
כָּלֵל וּכְלָל, רַק כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוּשָׁה. וַיִּתְּנוּ וַיִּפְזְרוּ צְדָקָה לְפָנַי הָעֲנִיִּים.

וּבְזִכּוֹת תְּשׁוּבָה תִּפְלָה וּצְדָקָה, יַעֲבִירוּ אֶת רוּעַ
הַגְּזִירָה, וְאוֹשִׁיעַ אוֹתָם בְּכָל הַטּוֹבוֹת, וְאִזּוּ אָבִיא אֶת דְּוֹד
מְשִׁיחִי, וּבְאִשׁ אֲנִי אֶבְנֶה אֶת בֵּיתִי, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת
אִשׁ סָבִיב וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ.

עד כאן לשוונה!

ואיקץ משינתי, ונבהלתי ונשתוממתי על המראה הגדול הזה, ונזכרתי מה שמובא
במדרש ילקוט שמעוני ירמיהו פרק ט"ו רמז רצ"ג בזה הלשון:

אומללה יולדת השבעה, אמר ירמיה כשהייתי עולה לירושלים נמלתי
עיני וראיתי אשה אחת יושבת בראש ההר לבושה שחורים
וראשה סתור וצועקת ומבקשת מי ינחמנה ואני צועק ומבקש מי
ינחמני, קרבתי אצלה ודברתי עמה, אם אשה את דברי עמי ואם רוח את
הסתלקי מלפני, ענתה ואמרה לי אין אתה מכירני אני היא שהיו לי
שבעה בנים יצא אביהם למדינת הים עד שאני עולה ובוכה עליו הרי שני
בא ואמר לי נפל הבית על שבעה בניך והרגם איני יודעת על מי אבכה
ועל מי אסתור שערי, אמרתי לה אי את טובה מן אימא ציון

שהיא עשויה מרעית לחית השדה. ענתה ואמרה לי אני אמך
ציון שהיא עשויה מרעית לחית השדה אני היא אם השבעה
שכן כתיב אומללה יולדת השבעה, אמר לה ירמיה דומה
מכתך למכת איוב קומי שבי ירושלים.

וכן מובא בספר קב הישר פרק צ"ג וזה לשונו שם:

וקבלה אמיתית היא בידי, "כל מי שבלבו תדיר צער על גלות השכינה
זוכה לכתר תורה", ודע מ"ש האר"י ז"ל על מוהר"ר אברהם הלוי שחיבר
התיקוני שבת, "שהיה דירתו בצפ"ת טוב"ב ובכל הצות לילה היה קם
וסובב כל הרחובות של יהודים, ונתן קולו בקול מר ואמר אחינו בית
ישראל הלא ידוע לכם שהשכינה בעו"ה בגלות ובית מקדשינו היה
לשריפת אש וישראל הם בגלות המר וסובלים יסורים עינויים קשים
ומרים ונהרגו כמה חסידים וחסידות בחורים ובתולות זקנים עם נערים
בארבע מיתות בית דין, וניתלין ונידונין במיתות קשות ומשונות, ואתם
שוכבין על מטותיכם בהשקט ובטח קומו ונצעק אל ה' אלהינו שהוא מלך
רחום וחנון אולי ישמע ה' את קול תפלתינו וירחם על עמו שארית פליטת
ישראל, והיה החסיד צועק ולא נתן מנוחה לכל בני העיר והיו קמים כולם
בשעה הדא לבתי מדרשות והיו אומרים התיקון הצות, ואחר כך היו
לומדין איש איש כפי השגתו, יש מהן היו עוסקין בדברי קבלה ובזוהר
ויש מהן היו עוסקים בגמרא ובמשניות ויש מהן היו עוסקים בתורה
ונביאים וכתובים, ואחר כך היו אומרים פזמונים ובקשות עד אור היום
והיו מעוררים רחמים".

והרב האר"י ז"ל היה מפליג בחסידותו ואמר על החסיד ר'
אברהם הלוי ז"ל שהוא היה גלגול של ירמיהו הנביא¹², ופעם
אחת אמר לו האר"י ז"ל דע כי שלמו ימיך והגיע ימיך למות אם לא
שתעשה תקנה אחת שאלמדך, ואם תעשה אותה תקנה זו אזי תחיה עוד
כ"ב שנים, וזו היא התקנה שלך שתלך לירושלים ושם תלך
להתפלל לפני כותל המערבי ותשפוך תחנתך ותזכה לראות
השכינה, ואז הלך החסיד לביתו וסגר עצמו ג' ימים וג' לילות

¹² בספר שם הגדולים לרבינו החיד"א זיע"א בחלק גדולים מערכת א' אות ס"ט:

מהר"ר אברהם הלוי ברוכים ז"ל הוא הקדוש שראה השכינה עין בעין בהקוין בכותל מערבי, ולקול הסיפור, דברי
שלא יפקפק שום אדם בלבו, אני אענה במיטב הארש, אנו מאמינים ודאי בכל דברי רז"ל, לכו חזו מאמרם בילקוט
ירמיה סימן ט"ו ע"פ אמללה יולדת השבעה שירמיה ראה אשה לובשת שתורים וכו' ואמרה אני אימא ציון וכו' ע"ש.

בתענית שק ואפר ואחר כך הלך החסיד לירושלים ובא לפני כותל המערבי בתפלה ובתחנונים בבכייה גדולה, ואחר כך ראה על גבי הכותל צורה דוגמת אשה מלובשת שחורים ותיכף מרוב פחדו נפל על פניו ארצה והיה צועק ובוכה בככי גדול ואמר אוי לי שראיתוך בכך אוי אהה על נפשי והיה מאריך בבכייה וזעקות והיה ממרט שערות ראשו עד שנתעלף ונרדם, ואז ראה בחלום שבאה אליו השכינה בכגדים נאים ואמר התנחם בני אברהם כי יש תקוה לאחריתך וישובו הבנים לגבולם כי אשיב את שבותם ורחמתי אותם. ויקץ וישא את רגליו וחזר לצפת ובא אל האר"י ז"ל ותיכף אמר האר"י ז"ל אני רואה בך שזכית לראות פני השכינה, ומעתה תהיה בטוח שתחיה עוד כ"ב שנים, וכן הוי שהחסיד היה חי אחר זה המעשה כ"ב שנים, ומהחסיד הג"ל יראה כל אדם לעשות כן לקום בחצות הלילה או קודם אור הבוקר להתאבל על חורבן בית המקדש ועל הריגת הקדושים, ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשם שמים ולא יעשה זאת שיתפאר בפני הבריות כדי שישבחו אותו הבריות שלא די שהוא לא מקבל שכר על זה אלא גם מקבל עונש גדול, ומי שהוא מכוין לשם שמים אזי עליו הכתוב הוא אומר "שומר מצוה לא ידע דבר רע" ויזכה לראות בכנין ציון וירושלים אמן. מ"ו מהר"י ז"ל. עד כאן לשונו.

ותיכף ומיד ביושבי שם אצל הכותל המערבי הקדוש, פתחתי את ספר הזוהר הקדוש מהתנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, שהיה מונח שם על השולחן, לראות פתרון על החלום הנורא, ונפתח לי בדף "קץ" עמוד א', שכתוב שם על הפסוק "וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִבּוֹן יְהוָה הַר בְּרֵאשׁ הַהָרִים" (ישעיהו ב, ב), בזה הלשון:

מהו באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהו"ה, אמר ליה, אחרית הימים איהו אילנא כלא מרישיה ועד סיפיה, דהוא אילנא דטוב ורע, ואתא קרא לבררא באחרית הימים, ואפיק הר בית יהו"ה, דא טוב בלא רע, הר בית יהו"ה ודאי, דלית תמן חולקא לסטרא אחרא, דהא אתבריר הר בית יהו"ה מגו אילנא דאיהו אחרית הימים, ודא איהו כוס דברכה, דאיהו נכון בראש ההרים. אמר רבי יוסי, זכאה ארחא דא דזכינא להאי מלה, אמר ליה, ממאן שמעת לה, אמר ליה יומא חדא הוינא אזיל בארחא, ושמענא וחמינא ליה לרב

המנוגא סבא (נ"א לרבי שמעון), דהוה דריש להאי קרא לרבי אחא, וכיון דשמענא, חדינא ביה, ונמירנא ליה צריר בכנפא דלבושאי, דלא יתעדו מנאי לעלמין, אמר ליה, ודאי מלה קדישא דא, מנהירו דבוצינא קדישא אתנהיר, זכאה דרא דקיימו עלמא וסמכוו שריין בגויה, ואי אנת צרירת להא מלה בקשרא חדא דלא יתעדו מינד, אנא אצרור לה בתלתין או בארבעין קשרין בכיסאי, דלא יתעדו מינאי לעלמין. עד כאן לשון זוהר.

ונפל לי ברעיוני הפשט בזה, "אחרית הימים איהו אילנא כלא מרישיה ועד סיפיה", שבאחרית הימים כשיהיה הזמן להביא משיח צדקינו, אז יקח הקב"ה אילנא דכולא מרישא ועד סיפא, שהיא כל הקומה העליונה, שבו נכללים כל הדברים שבעולם, מרישא, שהיא מתחלת בריאת העולם, ועד סיפא, שהיא אחרית הימים, ויחפש הקב"ה איזה דבר שאין בו כלל עירוב טוב ורע, רק טוב בלבד, ולא ימצא הקב"ה אלא דבר אחד, והוא הבית שלו, "דלית תמן חולקא לסטרא אחרא", שמאז בריאת העולם אין לו דבר שהוא טוב בלבד, רק דבר אחד הוא טוב בלבד, והוא הבית שלו, שמאז ועד עתה לא היה בו חלק לסטרא אחרא כלל וכלל, רק שהוא כולו טוב ממש. ובזה הטוב שהוא הבית שלו, יביא לנו את משיח צדקינו, וירד הבית שלו בית של אש, בנוי ומשוכלל מן השמים.

ובספרי רבינו החיד"א זיע"א מובא דבר זה כמה פעמים שבמקום המקדש אין בו חלק לסטרא אחרא כלל וכלל, ונביא כאן רק קטע אחד מספריו, וזה לשונו בספרו יוסף תהלות על תהלים על הפסוק בתהלים (מג, א) "יביאני אל הר קדשך ואל משכנותיך".

ומה שכתוב "אל הר קדשך ואל משכנותיך", אפשר לרמוז במה שכתב התוספות בעבודה זרה דף מ"ג, שהקשו בירושלמי איך בית המקדש נבנה על הר, והרי אין הר שלא נעבדה שם עבודה זרה, ותירץ הרב "מורינו הרב אברהם רוזאנים זכרונו לברכה"⁶. דאמרו

⁶ מביאו בספרו שם הגדולים (חלק גדולים מערכת אי אות קיה), זה לשונו שם: מה"ר אברהם רוזאנים האחרון - בזמנינו רב בקושטנדינא. ויש לו תשובות בס' בתי כהונה ח"א והפליג בוקנה ועלה לעה"ק ירושלים ת"ו. ואני הצעיר בנערותי זכיתי להקביל פני קדשו כמה פעמים ונתבסמתי מתורתו וקסתי' ננהר"ת כמפורסם מהקדמות והסכמות שנדפסו בשמו בכמה ספרים. עד כאן לשון החיד"א זיע"א.

ובהנהות מנחם ציון על השם הגדולים: אברהם רוזאנים - נפטר בעה"ק ירושת"ו (ת"י השון תק"ד).

זה לשון ספר אור החיים אות א': הר"ר אברהם (ב"מ יוסף) רוזאנים (כן התם שמו בשנת תק"ז תחת כתב מליצה עבור הרב מ"ה חיים ירוחם ווילנא הנדפס שמה בקושטנדינא) השני הרב"ן תורה בקושטנדינא בסוף זמנו של הרב מ"ה יהודה רוזאנים וכתב ההקדמה בראש ספר בני יעקב הנדפס שם בשנת תע"ד וגם בראש ספר פרשת דרכים ועוד לו כמה

רבותינו זכרונם לברכה כי בעת בריאת העולם התפלל הקדוש ברוך הוא על אבן שתייה, ושוב אין רשות לסטרא אחרא לבוא שם, כמו שכתוב בזוהר הקדוש¹⁷, וזה שכתוב "יביאוני אל הר קדשך", וכי תימא הוו תרתוי דסתרון, הר נפסל, ואיך תאמר קדשך, כי הירושלמי אמר על פי נביא, ומזמן שנחרב בית המקדש עד עת הגאולה עבדו עבודה זרה, לזה אמר, "ואל משכנותיך", כלומר אין התירוץ כירושלמי דעל פי נביא, רק הענין הוא. שאז שרתה שכינה שם, וגם עתה לא זזה שכינה מכותל המערבי, ואין רשות לסטרא אחרא לבוא שם, וזה שכתוב ואל משכנותיך. ואעיקרא אפשר לומר, דמה שתירצו בירושלמי על פי נביא, הכוונה, דהנביא גילה זה דבעת הבריאה שרתה השכינה. ושוב אין רשות לסטרא אחרא לבוא שם. ואף אם יעבדו עבודה זרה, הוא מעשה קוף ושחוק בעלמא, כי אין הסטרא אחרא באה שם כלל. ועל דרך זה יובנו כמה כתובים ומאמרי רבותינו זכרונם לברכה.

עד כאן לשון רבינו החיד"א זיע"א. ובזה מבאר כמה וכמה פסוקים ומאמרי חז"ל בשאר ספריו (עיין באריכות בספרו ראש דוד על התורה בפרשת ויצא על הפסוקים (בראשית כח, טז-יז) ויִיקֶן וַיֵּקֶבּ מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲבֹן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה פִּי אִם בַּיִת אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם).

וכעין זה מובא גם בספר צמח ה' לצבי מהרב הקדוש מו"ה צבי הירש מנאדבורנא זי"ע מגדולי תלמידי המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א, על הפסוק בפרשת ראה (דברים פרק יב, ב-ג-ד-ה) אַבֵּד תֵּאבְּדוּן אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ שֵׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הַהָרִים הַרְּבִימִים וְעַל הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעְנָן, וְנִתְצַתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת מִצְבְּחֹתֶם וְאֲשֶׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת שְׁמֵם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא, לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַה' אֱלֹהֵיכֶם, כִּי אִם אֶל

הקדמות והסכמות בשאר ספרים והפליג בוקנה ועלה לעה"ק ירושלים תוב"ב והרב חיד"א זכה להקביל פני קדשו שם כמה פעמים (כמ"ש בועד לחכמים ח"א אות א' סי' ס"א).

¹⁷ זה לשון הזוהר (ח"ג נא): אי שמא קדישא נטיל אתר מקדמת דנא, כל רוחין וכל מויקין דעלמא לא יכלין לאתחזאה ביה, כל שכן לקרבא בהדיה, אי רוח מסאבא קדים נטיל אתר, שמא קדישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבֵטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ תִּדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם:

אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים כו', על דרך שכתב בספר ש"ך על התורה בשם רבינו בחיי וזה לשונו, וזוה תבין איך מקום השכ"י כו' שהיה כהן גדול נכנס פעם אחת בשנה אחר כמה טבילות וקידושין ואחר כמה תפלות שהיו ישראל מתפללין עליו, איך עתה היא בית תורפה של ישמעאלים בית עבודה זרה שלהם, אלא שנתקפלה ירושלים וגברה עליו קליפה של שאר ארצות, ואפשר לומר שבקיפול ארצות באה שם רצועה מארם עד שבנו שם בית העבודה זרה, והם חושבים שבנו בירושלים והם מכזבים, וכן הכתוב אומר הרחיבי מקום אהלך כו', עיין שם בש"ך דף ג'. וידוע מה שדרשו רבותינו ז"ל (תענית י.). הנותן מטר על פני הארץ זו ארץ ישראל ושולח מים על פני חוצות זו שאר ארצות.

היוצא מזה, ארץ נקרא ארץ ישראל, וחוצות נקרא חוץ לארץ, וזהו פירוש הפסוק (איכה ב, כא) שכבו לארץ חוצות, רצה לומר שהחוצות שוכבים על ארץ ישראל, וזהו בוודאי אחר שיתרחב ירושלים להיות ככל ארץ ישראל, וארץ ישראל כמו כל העולם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל על הרחיבי מקום אהלך, בוודאי הרצועות מארם, והחוצות השוכבים על ארץ ישראל יאבדו ממקום, כי אין זה מקומם, רק שהגוים העובדים שם עבודה זרה המשיכו לשם רצועה מארץ העמים הטמא, וארץ ישראל מתקפלות תחתיו, ולכן אמרו רבותינו ז"ל (סנהדרין מז:): אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם. כי ההרים שהם באמת של ארץ ישראל. אין מקבלין על עצמן שום עבודה זרה, כי הם קדושים, ואין ההרים אלו אלהיהם, שבוודאי נתקפלו בעת נומעו שם אשירה ועבודה זרה, רק עבודה זרה על ארץ חוצות שהמשיכו לשם.

וזהו אבד תאבדון, רצה לומר מה שכבר נאבד, דהיינו הרצועה בישא הנ"ל שנאבדת מארצם הטמא ובאתה לכאן, תאבדון אותה לגמרי מכאן ומכל מקום. ומפרש, את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים את אלהיהם, רצה לומר המקומות אלו שבאו לכאן, הוא על ידי שעבדו הגוים את אלהיהם בכאן, וקדושת ארץ ישראל לא רצתה לסבול

הטומאה, ובאו המקומות מארצם הטמא לכאן, ולכן תאבדון אותם על ההרים הרמים כו', אפשר שיעשה הרים רמים על שנתקלה הארץ תחתיהם, ורצועה בישא מארץ העמים נמשך עליה, ועל אותן הרים העמידו את העבודה זרה, שידעו שזה מחלקם. ואפשר שזה הטעם מה שכתוב (ישעיהו מ, ד) וכל הר וגבעה ישפלו, כי לימות המשיח תתארך ותרחיב ארץ ישראל מקפולת שתחת ההר, ואותו הר ישפל ויהיה למישור.

ונתצתם את מזבחותם כו' ואבדתם את שמם מן המקום ההוא. כי זה כלל, אי רוח קדישא קדים ונטל אתר, תמן לא שריא סטרא אחרא, ובוודאי בארץ ישראל כתיב עיני ה' אלקיך בה. אין הסטרא אחרא יכול לשרות שם, רק שהגוים בעובדם העבודה זרה, וידוע שהעובד עבודה זרה, העובד נותן כח בהעבודה זרה בהאמינו בה, ועיין בפרשה שמות מה שכתבתי על המדרש מי מתקיים על מי, וידוע ששם אדם הוא אותיות חיותו, וכאשר קראו להעבודה זרה שם, אזי היו נותנים להעבודה זרה חיות וכח מחיותם, וכמו שכתוב שם. נמצא העבודה זרה תלוי בו, וכשל עוזר ונפל עוזר.

וזהו שכתוב אבד תאבדון כו' כנ"ל. אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אותם, רצה לומר שלא תאמר הנה בעבודה זרה אין בה ממש, רק שהגוים היו נותנים בה כנ"ל, ואם הגוים נאבדו שוב אין שום כח בהעבודה זרה. וזהו אשר אתם יורשים אותם, רצה לומר את הגוים הנ"ל, מכל מקום תאבדון גם את אלהיהם, ואף ואבדתם את שמם, רצה לומר האותיות שהמשיכו לו כח וחיות, מן המקום ההוא, כי אין זה מקומה כלל. ושלא תאמר להיפך שאין כבוד השם יתברך שיזכר שמו במקום שהיו גלולים, ויהיה המקום הזה נזכר על שם עבודה זרה, רק שלא יזכר שמו יתברך שם. על זה אמר, לא תעשון כן לה' אלקיכם, רצה לומר מה שאמרתי ואבדתם את שמם, זה דווקא ולא להיפך, אף שתכווין לכבוד השם יתברך, כי בכאן רוח קדישא קדים ונטיל אתר כנ"ל. וזהו כי אם אל המקום אשר יבחר, רצה לומר בכל מקום שיבחר לשום את שמו שם, המקום ההוא מוכן, ולשכנו תדרשו ובאת שמה. עד כאן לשונו.

ולפי דבריו הקדושים נוכל גם כן לומר, שכשבאים אצל הכותל המערבי הקדוש שהשכינה הקדושה לא זזה משם אפילו לרגע קלה⁶⁷ עם פאה נכרית וגילוי שער ובבגדי פריצות, אזי בא לשם רצועה מארץ העמים, ואין זוכים שיתקבלו התפלות חס ושלום, רק יש בזה צער גדול להשכינה, אבל כשבאים בבגדי קודש בבגדי צניעות, ובמטפחת על הראש כראוי שיהיה מכוסה היטב כל שערות הראש, אז נתקבלים כל התפלות לרחמים ולרצון.

ובשביל זה בא רחמנא ליצלן כל המראגערדיע הזה של הבאס מספר 2 בירושלים עיר קדשינו, שבאו אז מהכותל המערבי, ונפלו קרבנות ישראל רחמנא ליצלן, והיו הם קרבנות על כל הכלל כולו, ועכשיו נתגלה הסוד על מה ולמה באים עלינו כל הצרות האלו רחמנא ליצלן, בשביל שלא הולכים במטפחת ובבגדי צניעות כראוי לנשים צדקניות, וכתוב בתורתנו הקדושה (דברים כג, טו): **פִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מִתְחַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִתְחַנֵּךְ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִתְחַנֵּךְ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ**, שהשכינה הקדושה אינה שורה עמנו רחמנא ליצלן כשהולכים בפאה נכרית ובבגדי פריצות.

ואם תקשה, הא השכינה הקדושה אינה זזה מהכותל המערבי אפילו כרגע, על זה אען ואשיב, שכשבאים עם בגדים כאלו, אזי אין זוכים באמת להיות על מקום המקדש, מפני שבא שם רצועה מארץ העמים רחמנא ליצלן כנוכר לעיל.

לכן אבקש נא בכל לשון של בקשה, שתרחמו על עצמכם ועל כל הכלל ישראל, סבלנו די צרות וקרבנות רחמנא ליצלן, עכשיו הזמן לתקן. השכינה הקדושה בעצמה מגלה אותנו סיבת הצרות, והיא מתחננת אצלנו שלא יראה בך ערות דבר כשנבוא אצל מקומה הקדוש והנורא, והנביא מצווה (ישעיהו א, יב): **פִּי תִבְאֹו לְרְאוֹת פְּנֵי מִי בְקֶשׁ זֹאת מִיַּדְכֶם רְמוֹס חֲצָרֵי**, רק אז כשנשוב בתשובה ונתקן תיקון גדול ונורא לבוא רק בצניעות, וגם לתקן שם המחיצות שיהיו כראוי וכהלכה⁶⁸, אז נזכה כולנו יחד בשוב ה' את שיבת ציון במהרה בימינו אמן.

⁶⁷ מדרש רבה שמות פרשה ב' אות ב', מדרש רבה במדבר פרשה י"א אות ב', מדרש רבה איכה פרשה ל"א אות י"א, מדרש רבה שיר השירים פרשה ב' אות כ"ו, מדרש תהלים מזמור י"א, ילקוט שמעוני מלכים א' פרק ח' רמז קצ"ד-קצ"ה, זוהר חלק ב' דף קמ"ז ע"א, ועוד ועוד, עיין בספח"ק מגלה עמוקות פרשת דברים דבר נורא בזה הענין.

⁶⁸ בגמרא סוכות (נא:): משנה, מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול. גמרא, מאי תיקון גדול אמר רבי אלעזר כאותה

ואבקש מאתכם נשים צדקניות שתקפידו בזה בכל מיני הקפדה וזהירות, וגם להזהיר ולעורר חברותיכם, לבוא אצל מקום הקודש והמקדש רק בלבוש צנוע ובמטפחת על הראש, ולא בפאה נכרית כלל וכלל, ובזה נזכה להשראת השכינה בינינו, ונזכה לכל מיני השפעות טובות בגשמיות וברוחניות, ויקרב לנו השם את דוד משיחו במהרה בימינו אמן.

והלכתי אצל גדולי המקובלים בירושלים עיר הקודש, וספרתי להם כל הדברים הללו של החזיון שלי אצל הכותל המערבי, ונפל להם פחד נורא וחרדה גדולה על זה, ואמרו לי שאני מחוייב לפרסם הדבר הזה בכל העולם כולו. וגם הראיתי להם הזוה"ק הנ"ל והחיד"א וכו' כל מה שהבאתי לעיל, ואמרו שדברים אלו ברורים כשמש, ואני מחוייב לעשות בזה כל מה שבכוחי להשרות שכינתו בתוכינו, ושאלך גם אל הרבנים הגדולים והגאונים שליט"א שיעשו בזה כל מה שבכוחם ויעוררו את ההמון עם בענין ההליכה אצל הכותל המערבי הקדוש, שיבואו רק בבגדי צניעות וכו' וכו' כל מה שכתבתי לעיל.

וכן עשיתי, והלכתי אצל הרבנים וגדולי דורינו שליט"א, והורו לי דבר גדול, שאיסור תיכף ומיד "זוועד לעניני קדושת הכותל המערבי", שהוועד הזה יעוררו תמיד ההמון עם את קדושת הכותל המערבי, וללקט כל המאמרי חז"ל ומכל הספרים הקדושים, קדושת הכותל המערבי, ולעשות התעוררות גדול לבוא אל הכותל המערבי רק בקדושה ובטהרה, ואז יתקבלו כל התפלות שלנו, וכל המקטריגים והצרות יתבטלו מעלינו, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

e. א. אינשליס ע"ק תנ"כ א

ששנינו חלקה היתה בראשונה והקיפוח גוזמרא והתקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה תנו רבנן בראשונה היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ והיו באים לידי קלות ראש התקינו שיהו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים ועדיין היו באין לידי קלות ראש התקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה, עיין שם בגמרא.